

важливу роль в забезпеченні економічного розвитку країни, адже фінансовий розвиток сприяє економічному зростанню та сприяє скороченню бідності населення що має доволі велике значення для сьогодення.

Список використаних джерел :

1. Бюджетний кодекс України : Закон України від 08 липня 2010 р. / Верховна рада України. *Відомості Верховної Ради України*. 2010. № 50-51. Ст. 572 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text> (дата звернення: 27.10.2021).
2. Матюшин А.В. Роль финансовой системы в обеспечении экономического роста . *Экономика промышленности*. 2008. №3. С. 127-133.
3. Easterly W., Islam R., Stiglitz J. Shaken and Stirred: Explaining Growth Volatility In Boris Pleskovic and Joseph Stiglitz (eds.) Annual Bank Conference on Development Economics, World Bank. Washington, D.C. 2001.

ВЕРБИЦЬКА К.В.,

здобувач вищої освіти юридичного факультету Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

ОРЛОВА Олена,

кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри загальноправових дисциплін Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

РОЛЬ МІЖНАРОДНОГО СУДУ ООН В МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ

Важко уявити теперішній світ без комунікації між собою суб'єктів міжнародного публічного права. Кожен суб'єкт такого права повинен притримуватись демократичного характеру побудови стосунків з іншою строною, а також, керуватися фундаментальними принципами міжнародного публічного права. При виникненні спору між сторонами для дотримання загально встановлених правил та не порушення дипломатичних стосунків у 1946 р. Організацією Об'єднаних Націй було прийнято рішення створити Міжнародний суд ООН замінивши ним Постійну палату міжнародного правосуддя (ППМП), яка була започаткована 1920 року під егідою Ліги Націй.

В результаті створення такого судового органу висвітлювалося питання його ролі та ефективності в міжнародному публічному праві, що на сьогодні залишається актуальним. Слід зазначити з цього приводу видатних науковців, що зробили значний внесок в дослідження цього питання, серед яких К. Савчук, О. Мельничук, І. Братко, Р. Алямкін, Є. Пархомчук Г.

Фастович, В. Семенов, В. Погорецький, Д. Подойма.

Дізнатися про необхідність Міжнародного суду ООН без розуміння, що ж таке судова система, загалом, - неможливо. З цього приводу варто зазначити думку Т. Комарової, яка вважає, що під судовою системою слід розуміти «одну з основних підвалин сучасних міжнародних демократичних інтеграційних систем» [1,с.80]. Звичайно, фундаментальною основою судової системи є наявність таких принципів як справедливість та рівноправність. Тобто, кожен суддя, маючи справу із законом, повинен, перш за все, дотримуватись даних принципів роботи для прийняття неупередженого рішення щодо численних справ, які надходять до будівлі правосуддя. Розглядаючи міжнародне право, слід зазначити рівність всіх одиниць людства, які є рівнозначними між собою, а інакше як регулювати норми права без рівноправності сторін.

Оскільки Статут ООН є міжнародним договором, тобто, є вищим у порівнянні з іншими актами у житті суспільства, то можна визначити провідну роль Міжнародно Суду ООН. Таким чином, відповідно до ст. 92 Статуту ООН зазначено, що «Міжнародний Суд є головним судовим органом Організація Об'єднаних Націй» [3]. Так можна сказати, що цей Суд є вищим судом у світовій системі правосуддя.

Інститут міжнародного правосуддя набув особливого значення у зв'язку із заборонаю агресивної війни, що стало після Другої світової війни обов'язковою нормою міжнародного права. Використання міжнародного правосуддя спільно з іншими методами покликане служити справі мирного співіснування та розвитку міжнародного співробітництва.

Виходячи з цього, міжнародне правосуддя та основні засади міжнародного права, відповідність йому норм, що регулюють діяльність та організацію Міжнародного Суду - все це займає одне з центральних місць у вирішенні проблем міжнародного правосуддя на сьогодні. Вивчення цих проблем дозволяє розробити відправні концепції визначення принципів діяльності Міжнародного суду. Це впитання для проблематики міжнародного правосуддя є актуальним загалом.

Виходячи з судової практики, з дати створення та початку функціонування Суду було розглянуто понад 120 справ, 80 відсотків з яких – це спори між державами, а 20 відсотків - прохання про винесення консультативних висновків, подані органами чи спеціалізованими установами ООН. Безумовно, дані цифри дають про себе нагадати і підтверджують компетентність Міжнародного суду ООН на світовій арені, але сьогодні день так і немає кодифікованого акта, який міг би врегулювати суспільні відносини у світовому пануванні серед країн. Беззастережно, Статут ООН є опорним та основним документом, до якого вдаються держави для прийняття рішень.

Однак, на нашу думку, все ж таки, всім країнам світу необхідно створити один вищий нормативний акт, який регулюватиме міждержавні

питання війни та миру.

Міжнародний Суд ООН у своїй практиці не обмежувався констатацією існування звичаїв, але давав їм більш менш чіткі формулювання. Маючи певний запас знань та навичок Суд, володіючи певними обмеженнями, може здійснювати непрямої контроль за законністю рішень міжнародних організацій, виступати в ролі апеляційної інстанції та виносити висновки про перегляд рішень міжнародних адміністративних трибуналів.

Щодо здійснення консультативних функцій передбачених ст. 96 Статуту ООН, то ця процедура відрізняється від процедури вирішення спорів (винесення рішень), що безпосередньо можна охарактеризувати особливим об'єктом та характером та процедури. Детально досліджувала цю процедуру О. Савчук яка зазначає, що «отримавши прохання про винесення консультативного висновку, Суд складає список держав та організацій, які можуть мати інформацію зі справи. Включені в список держави мають інший статус, ніж сторони у процедурі винесення рішення, оскільки їх участь у такій процедурі не робить останній обов'язковим для таких держав та організацій» [2, с.344].

Таким чином, розглядаючи роль Міжнародного суду ООН у міжнародному публічному праві, можна відповісти на те, що, безумовно, роль Міжнародного Суду ООН є органом врегулювання конфліктів між державами, які, у свою чергу, безуспішні у вирішенні спірних питань. Але, звертаючись до цього органу правосуддя, треба завжди пам'ятати, що це незалежна від учасників процесу сторона, яка у свою чергу покликана вирішити конфлікти, що виникли на політичний рівень між державами.

Список використаних джерел:

1. Комарова Т. В. Організація судової системи Європейського Союзу. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2018. Т. 25, № 1. С. 79–96.
2. Савчук К. О., Мельничук О. І. Міжнародний суд ООН як засіб мирного розв'язання міжнародних спорів у сучасному міжнародному праві. *Часопис Київського університету права*. 2013. С. 341–347.
3. Статут Організації Об'єднаних Націй і Статут Міжнародного Суду. Офіційний вебпортал парламенту України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_010#Text (дата звернення: 28.10.2021).